

Mina alskade

Så snart jag får eder böf så skrifver
jag genast, det beror sålunda alltid på
edera om mina böf droga eller komma
hastigt. Tack för det sista igen älskade
mamma, du som skref så långt! Att
är så kär ate hör om! Nej inte ända
det att du ej ännu känner dig raskare
men jag är ända tacksam för att du
skref derom och inte lemnar oss i okun-
ighet om huva var älskade vara man-
ni mår. Vi vilja ~~vist~~ så gerna ha
som doktorn att den tiden vrist skall
komma då du märker förbättring. Fast
nog proffas nu det sålunda älskade
manni! Tack för Brougham square! För
brefet var det visst lyckligt att ni
satte ett annat papper om kortet, men
för kortet ^{vart det} ej lyckligt ty det fastnade så
fast att vi med nöd kunde få fram de
intressanta personligheteona der.

Kamma skref att mitt förra bref var intressant, men så blir detta det ej i stället, jag känner det på mig. Vi har dessutom lefvat bara hemma denne tid och ingenting särdeles har jag därför att berätta om, visseligen om barnen och efter mi tycken om att höra om dem så skall jag väl berätta. En sak har jag ända ate förlägga som är att annat än hvardaglig och den skall jag först tala om. Jo, att jag har varit hos farbror Runeberg. Jag satte först och pratade en god stund med han, eller hon pratade för det mesta, hon tycker att hon ej vill besvärja sina frammande med att skriva så mkt at henne. Kl. var $\frac{1}{2}$ 12 på f.m. och farbror hör just då på med sitt mättid, den enda på dagen och sedan han hade åtit fick jag gå in. Han var mkt vanlig och glad t.o.m. skantsam. När jag sa att jag så länge sedan hade velat få komma och besöka honom

sa på honom och framföra pappas helz-
ningar sade han: jo, det syns rist! Också andra ggr skäntade han och ja-
stod att jag hade blifit så lång sen
han såg mig sist, fragade huru måga
smällningar jag har o. a. allt med syn-
nerlig väntighet. Bredvid honom lågo
många böcker, jag fragade om någor lä-
ser för honom, han sade: jag läser sjelf
hela dagen, man måste roa sig sjelf
när nigen annan gör det. Och så berät-
tade han om huru han roa sig med
att se huru faglarna komma och åta
på hans fönsterbräde. "Jag har lust att
just nu ge dem mat" sade gubben och
sag helt lifvad ut. Han ringde på sin
jungfru, hon kom och hängde en spe-
gel så att han uti den kunde se huru
de kommo och så kastade hans Ma-
rie (hans ätt i alla) ut från på brädet
der kommo också genast ganska
många, men han lycktes rike ända

att de varo tillräckligt många. När jag
steg upp för att gå sade han: nog far du
sitta även en stund", jag satt på hans
sängkant. Sedan bad han att Berndt
skulle komma med och hjälpa på
honom och bad oss att bara icke
bli ledosna om han ej när som helst
kunde ta emot. Bade när jag kom
och när jag gick, drog han mig till sig
^(in skulle) för att kyssa honom. Var icke nu detta
allt bra väntigt och roligt! Medan
jag satt inne hos tant sag jag på en
tafla en ung man som rodde i en båt
och tänkte för mig själf: den där liknande
litet pappa, kanske sag pappa ungefär
så der ut när pappa var mig och efter
en stund sade tant: känner du igen den
der? Det skulle verkeligen vara pappa
en liten tafla köpt da Ekmanus efterleme-
nde taflor saldes. Huru smart minne
jag skall vaga mig över detta? B:sager
att han icke vet om han skall vaga släp-
pa mig dit, förbror R. kunde bli en farlig rival
synnerligen ~~som~~ utan pussade mig sa intet.

(27.2.1876)

Miki blev så lycklig över morfars besök! Eftersom honom
en liten stund måste jag läsa det för
andra gången för honom. Lilla Yrjo-H.
stod bredvid och hörde med stor förtur-
dun på. Yrjo har denne tid varit mycket
ofta här, alla dagar, emedan hans pappa
är sjuk, och det har uppsatt en sådan
vänskaps mellan honom och Elsa att
det alltid är endast de två som leka
för sig, de andra för sig. Han talar alltid
om att Elsa är hans brud, de går med ar-
marna omkring hvarandra och kyssas
och emellanåt. Yrjo är fem år och förstar
sig nu litet mera på hvad fasteman
och brud vill säga, men Elsa vet det ej
allts ty när Yrjo är borta ber Elsa att
Karin skulle vara hennes fasteman. Hon
tänker väl att fasteman är denamma som
lekkamrat. — Nu skiner solen så att barnen
kan leka skuggspel, Miki och Elsa är
askadare och Karin spelar, de ha en
skarv uppställd framför fönstret, Karin
står och spelar på ytter sidan och det syns
inte bra.

Ingrid kommer alltid som en "ilgers fägel"
och då hör det i chorus: aj aj, Ingrid kommer,
Ingrid kommer! I dag laste Karin
högst om Nora som inte ville vara barn och
var högst förtjus. Salunda dyker nu upp
för henne den ena herrligheten efter den
andra när hon kan läsa. Var barn år
såsom moster Eva engång ganska rik-
ligt utmärkt, på visst sätt inte litet
utvecklade, det är så ofantligt många
sidor af lifvet som år för den helt
örl hället frammanade och som dock
många andra barn vid deras ålder
redan blifvit bekanta med, och när
derfore Karin genom sin läsning kom-
mer att få en litet "vidgad synkretos" (om
jag här får uttrycka mig så) så är hon så ^{upptäcker}
^{hur så mkt nya} ofantligt road och läser med sådan upp-
marksamhet att det är helt roligt. Hon
bor da ej få läsa annat än hvad som
just för hennes ålder passar. "Marias"
sma berättelser är utmärkt söt och
passliga just för så här små barn

Hvarandra en innehåller något för de
små att tänka på och försöka taga
efter och tack vare en, så har Karin
borjat att antaga sig lilla syster
Elsa så att hon klar på hemme
om morgnarna - det är en god li-
ten pojke, smäringen blir det väl mer
den 28. Måndag. Nu har B reser till H-fors på
några dagar och lyfta quartalset. Det var så
roligt att han nu för, jag roade mig så
mkt sikt att jag af åtta hjerta önskar ho-
nom detsamma. Torsdag kväll är han tillbör-
ka om Gud vill. Jag fröjdar mig så ofta
att huru låte vi skola kunna skrilla till
hvarandra när engång i karolte även
i H-fors. Biskopen sade också engång att
nu kan man hoppas att ibland få se det
i Borgå. De ha sjukligt hos Schumanns: en
som har lungrot och de fruktar att han
icke skall överlappa islossningen, en annan
är också hemma och kan just ej
mkt arbeta också för sjuklighet. Men
biskopen själf är så frisk nu. Jag övervar

en gång en prestvigning här i domkyrkan
det var mkt högtidligt, tre unga prester
invigdes i sitt kall och innanför altaret
stod hela domkapitlet, 5 prester som alla
hade något skiltt att säga och formana.

Hvare ^{prest} kandidat måste predika en gång och
hålla en bibelförklaring och sålunda få vi
ibland höra riktigt utmärkt goda predik-
ningar. Gud gör vårt hjerta öppet för
Hans goda ord! I sista veckan stods vi
fadder hos mag. Bergholms för en liten
dæl Herman. Men annars ha vi bara varit
hemma och känt det så skont att sitta
på tumanhund i Bs kammar och läsa
Vi ha läst en roman tillsammans, tank!
Den heter Fromont junior och Risler senior.
Parisisk sedemålning. Ich förfästa vi nordbor
oss från så mycken passion som der skildras
Nog vore karaktererna väl skildrade, men
nog var det ändå obehagligt att läsa den.—
Det var ju lustigt med eder lärftshandel, ja
nu se om de skola bli mkt dyra innan de
komma hem. Bokall nog taga reda på
tullen på sådana varor och vi skola nog